

Caracterizarea personajului Dionis Dan din opera Sarmanul Dionis scrisa de Mihai Eminescu-prima parte

Personaj romantic, principal, dinamic, eponim, arhetipal - impreuna cu Maria intruchipeaza cuplul adamic; personajul principal traieste drama cautarii absolutului.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: predomina portretul fizic si caracterizarea directa a naratorului, elemente de autocaracterizare;

- caracterizare indirecta: prin propriile ganduri, simtiri si actiuni, prin intermediul mediului emblematic in care traieste personajul; prin monologul interior.

Obsedat de "adevarata patrie", personajul principal traieste drama cautarii absolutului, in contextul relativizarii tuturor elementelor care ii definesc existenta.

In nuvela Sarmanul Dionis jocurile fanteziei creeaza fenomene dintre cele mai interesante, alimentate de "nostalgia inversa" pe care o traiesc personajele. Cautand "adevarata patrie", personajul principal traieste drama cautarii absolutului, in contextul relativizarii tuturor elementelor care ii definesc existenta. Dionis, "metafizicul nostru", crede in simultaneitatea lumilor si in posibilitatea de a trece dintr-un plan existential in altul. Sarmanul Dionis ajunge sa faca un pact cu umbra, obsedat de posibilitatea de a recupera lumile anterioare, ale timpului echinoxial si de a ajunge astfel la cunoasterea tainelor sugerate de o misterioasa carte cu desene in rosu si albastru.

Intelectual neadaptat contextului in care traieste, copil al unui "om misterios", iubit de mama sa cu o iubire care a avut efectul de a mari prapastia intre el si lume, Dionis cauta refugii, s-ar putea spune, pentru a trai sentimentul plenitudinii vietii. Autorul avertizeaza insa ca orice cauzalitate, in intelegerea personajului, trebuie eliminata: "cu firul cauzalitatii in mana, multi vor gandi a fi ghicit sensul intamplarilor lui, reducandu-le la simple vise afle) unei imaginatii bolnave". Din sirul strategiilor narative face parte si insistenta, la inceput, asupra, fantaziilor metafizice ale lui Dionis, "pre-dispunerii sale sufletesti atat de visatoare". Pentru Dionis, fiinta insingurata, "visul era viata si viata un vis", ajungand sa confunde planurile existentiale. Lumea nu are o consistenta reala, ci "e visul in sufletul nostru", "trecut si viitor e in sufletul meu. ca padurea intr-un sambure de ghinda, si infinitul asemenea, ca reflectarea cerului instelat intr-un strop de roua".